

Advent tercera setmana: Disposeu-ne segons la vostra entera voluntat...

No saps el que m'ha costat signar el xec en blanc. Setmanes, mesos, tres o quatre anys. Però al final ho he fet. El xec està signat, no té cap xifra... la quantitat i la qualitat l'ha de posar Ell. Mil, cent mil, un milió... una part de mi... tot. El que vulgui, el que em demani.

Però, escolta, potser t'has tornat boig? Pensa que els pares han fet per a tu el millor, bons estudis, bones escoles, de molt jove ja anaves a Anglaterra... has escollit la carrera que has volgut, mai t'ha faltat res, i des dels 18 anys sempre has fet el que t'ha donat la gana....i, ara, signes a Déu un xec en blanc?

Ja t'ho he dit que m'ha costat més de tres anys. Sentia a dintre meu que tan sols visc una vegada, que el temps no retorna, i que no volia una vida convencional, sinó poder fer amb plena llibertat on em portés l'amor. I Déu m'ha vençut. Ja va ser el Nadal passat, quan anava a besar la imatge del Nen Jesús que per dintre pensava: em rendeixo sense condicions. Només a Tu, Déu meu.

I si va ser un moment místic? Un cop de cor? L'emoció d'una nit tan especial? Com pots tu donar la teva llibertat a Déu? que et penses que la necessita? De que li serveix?

Però, home, m'escoltes o què? Fa molts anys que porto a dintre un interrogant. Em neguitejava i també era com una novetat que no et sé explicar. El fet de Nadal va ser com la traca final d'uns focs artificials que venien de lluny.

Et farà una confiança. Dius que Déu no necessita la meua llibertat, i tens raó. Però jo ho veig d'una altra manera. Si l'estimo, què li puc oferir que Ell no tingui? Vols que t'ho digui? Ell no te la meua llibertat. I com l'estimo, li ofereixo.

Em deixes de pedra picada. Veig que t'has pres la fe cristiana de forma molt seriosa. No és normal. Potser que t'ho facis mirar! Bromes, a part, te n'adones que Déu et pot demanar.... què sé jo...que et facis monjo... o jesuïta... que te'n vagis a l'altre punta de món... que reparteixis el que tens entre els pobres, que et casis d'una vegada....Déu pot ser més perillós del que penses.

No hi estic d'acord. Que em demani el que vulgui, que jo sé molt bé que sempre ho farà per Amor. Pot disposar de mi, no m'enganyarà.

Déu no ha dubtat en comunicar-nos la capacitat de llibertat. I prou que sabia que no sempre en fariem un us recte. Però de cap manera volia robots. Ell lliurament ha vingut a nosaltres en Jesús per moure les millors capacitats positives de la nostra vida.

El tercer pas d'aquest Advent és confiar plenament en Ell, que pugui disposar de nosaltres.

Jesús Renau sj